

דף בט

הערות וצינונים

'הבא על הכותית' — לפרש"י, תנא דמתניתין סובר כתים גרי אריות הן. ודנו האחרונים מודיע לא ייפטר מושם 'אם ליה בדרכיה מיניה', שהרי בעילתו רשותם קנאים להורגו כדי הבועל ארמיית. יש אמרים שחייב מיתה זה אינו פטור ממונען, ויש אמרים שבគות אין דין קנאים פוגעים בו. (ע' ברפלאה ורעק"א; ש"ת בית זבול ח"ב ד. וע' להלן בכללים ושיטות' — חייבויות שונות. וע"ע 'ביצהק יקרה' ח"א לח שרש"י לשיטתו ביבמות (כד): שגאי אריות גרים הם, ולכך יש להם קנס. ולפ"ז פשוט שאין בה דין קנאים פוגעים בו).

בבאו דבורי התוס' בענין הכותים שיש לומר חוקת אבות שלא נטמעו בהם עבד ושבה — ע' בקובץ שעוריים; שעיר יש ב, ז-ח; חזון איש ב, כה; בית יש' נח, א; חדש ר' שמואל — טז; אילת השחר.

'הני גערות פסולות אית להו קנס כשרות לא? — כי כל מקום שננו 'אלוי' — ממש דוקא אלו ולא אחרות. (ריטב"א ועוד).

קטנה מבת יום אחד ועד שתבייא שתי שעוריות יש לה מכרי' — יש לדידייק, דוקא מבת יום אחד, אבל עופר אינו במכירה. ואפילהו לפי הסוברים שאפשר למוכר עופר בمعنى בהמה, שונה מכירתתו שצורך שתהא ראויה לקאים בה דין יודע, החלך אין שייך בעופר. ואולם לפי הסוברים שקדושים תופשים בעופר מיד, קשה. קובץ שעוריים. וע"ע באילת החזר שננו"ג אם עופר נחשב ראוי ליעוד. וכבר נגע בדבר המנתה-חינוך (מג, ב), והוסיף להעיר הלא תנא קמא הו רב מאיר ולשיטתו אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, אם כן גם מכירת עופר מועילה. וכותב שאפשר שנקט דבר פסוק בכללי עלא. ועוד אפשר שיכל לחזור בו מהמכירה אפילה לובי מאיר החלך נקט התנा דבר פסוק. יש להעיר לנרטת הרא"ש 'קטנה מבת ג' שנימ ווים אחד...' (וכן הוא בגדרא כתוב יד מינגן). וננקטו ג' שנים ממש קנס, שפהות מג"ש אין שייך לדון על קנס, שאין באתה ביאה, והכי נמי י"ל לגורסתנו שלך נקטו מבת יום אחד, שגם יש לדון על קנס ולא קודם לכך. אך עדין יש מקום לדקדק בלשון רש"י בריש ע"ב. ושםא י"ל שלך נקט מבת יום אחד, כי העופר בלבד שיך לבעל אףlein דין מכירתתו, כמו שנאמר בונגף אשה ורדה. ואמנם אין יכול הבעל למכרו ממש שהוא שייך לאדם אחר לאחר הלידה, אבל אפשר שיכל למוכר את העופר כלפי הכותיות שיש לו בעודו עופר, ואולי הוא שלו ממש באותה שעה. ע' במש"כ בב"ק מט).

(ע"ב) 'אלא שיתא קראי כתיבי...' — פירוש, רב פפא וריש לקיש אינם חלוקים זה על זה, אלא יש צורך בשתי הדרשות גם יחד. (עפ"י ריטב"א)

דף ל

באורים והערות; ראש פרקים לעיון

'איכא בינויו בעולה לכהן גדול, ומאי שנא — דהוה ליה עשה שאינו שווה בכל' — הקשה הגרעך"א, אם כן גם בלואין דכהונה נאמר כן, שהוואיל ואננים שווים בכל, לא יהא בהם ממזור אפילהו לרבי עקיבא, [שהרי מ庫רו דין של רבי עקיבא הוא מלא יגלה כנף אביו וסמוך לו לא יבא ממזור, ושם הוא לאו השווה בכל ואין לנו ללמד ללא שאין שווה בכל].